

Arrest

nr. 333 767 van 3 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Edo/Bini-etnie te behoren en christen te zijn. U bent geboren op [...] april 1988 in Uselu, Benin City. Uw vader D.O. was lid van de Ogboni en wilde dat u ook bij de Ogboni zou gaan. Uw moeder, I.P., wilde dit niet en uw ouders maakten hier veel ruzie over. Uw moeder scheidde van uw vader toen u zes jaar oud was en u verhuisde met haar, uw broer I. en zus O. naar Idia Street. Op een dag kwam uw vader naar u en hij maakte u duidelijk dat u hem moest opvolgen bij de Ogboni. U weigerde. Later zag u hoe uw vader uw moeder aan het slaan was. U sloeg uw vader. Uw vader viel op de grond. U bent vervolgens weggelopen tot bij een vriend, E. [...]. Niet veel later werd u gearresteerd door de politie op verdenking van moord op uw vader. Hierna werd u naar de Oko Prison in Benin City gebracht, waar u een jaar werd vastgehouden in afwachting van uw proces. Uiteindelijk werd u vrijgesproken. Nadat u was vrijgekomen werd u door de broer van uw vader, J.B. onder druk gezet om de plaats van uw

vader in te nemen. U bleef echter weigeren. Uiteindelijk kwam u een jongen tegen, B. [...], die zei dat hij u zou helpen. Op een dag vroeg B. [...] u om naar een winkel te gaan en daar te zeggen dat u daar iets wilde kopen. U deed dit, maar dan kwamen B. [...] en een paar vrienden van hem de winkel overvallen. Uw oom J.B. ging vervolgens naar de politie en zei dat hij was overvallen door B. [...] en zei dat u deze op hem had afgestuurd. U besloot Nigeria te ontvluchten op 2 juni 2012. U reisde naar Ghana. Hier verbleef u zes maanden. Vervolgens keerde u terug naar Nigeria. U verbleef drie weken in Ogun State terwijl E. [...] uw gronden verkocht. Eens hij de gronden had verkocht en u het geld had gegeven, verliet u Nigeria in mei 2013. Via Niger reisde u naar Libië. Hier verbleef u tot 2018, waarna u naar Italië reisde. In Italië diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in. Dit werd afgewezen. Vervolgens reisde u naar België. U kwam aan in België op 13 maart 2021. U diende een VIB in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) op 4 januari 2022. Op 24 maart 2023 werd uw verzoek door DVZ onontvankelijk verklaard. Op 3 april 2023 diende u een eerste volgende verzoek om internationale bescherming in (hierna VVIB1). Op 4 juli 2023 werd uw verzoek ontvankelijk verklaard door het CGVS omwille van formele redenen. Op 16 oktober 2023 nam het CGVS een beslissing tot beëindiging in uw VVIB1 nadat u niet kwam opdagen voor het persoonlijke onderhoud bij het CGVS. Op 8 april 2024 diende u een tweede volgende verzoek om internationale bescherming in (hierna VVIB2). Dit verzoek werd ontvankelijk verklaard door het CGVS op 30 mei 2024.

Ter ondersteuning van uw VVIB2 legde u uw arbeidsovereenkomst en een aanbevelingsbrief van uw werkgever neer.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

U beweerde niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Nigerian omdat u mogelijks vervolgd zou worden door de broer van uw vader, J.B., omdat u uw vader niet wilde opvolgen in de Ogboni-cult. Daarnaast vreest u strafrechtelijke vervolging omdat deze J.B. u heeft aangegeven bij de Nigeriaanse politie voor een overval die beweerdelijk op hem werd gepleegd door een groep overvallers onder leiding van een kennis van u – B. [...] (notities persoonlijke onderhoud VVIB2, hierna NPOVVIB2, p. 13).

U slaagde er echter niet in om deze ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen:

1. Uw vrees voor vervolging blijkt hypothetisch nu u zelf heeft aangegeven dat u niet wist of J. B. nog leeft en u geen idee had wat de actuele status is van de klacht die hij tegen u indiende (NPOVVIB2, p. 13).

2. Uw totaal gebrek aan kennis over de actuele status van uw problemen in Nigeria geldt als duidelijke aanwijzing voor het ongeloofwaardige karakter van uw vrees voor vervolging bij terugkeer (NPOVVIB2, p. 16). Immers mag er wel degelijk verwacht worden dat u enige interesse zou tonen in de problemen die u er 13 jaar geleden toe dreven om Nigeria te verlaten en die u nog steeds zouden verhinderen om naar Nigeria terug te keren.

2.1. Waar u beweerde dat u nooit naging wat er gebeurde met de aanklacht die J.B. tegen u instelde omdat niemand had die u op de hoogte kon stellen (NPOVVIB2, p. 16), wordt er op gewezen dat uit uw Facebookprofielen O.D.K. en O.D. - waarvan mag aangenomen dat het uw profielen zijn nu u de persoon bent die op de profielfoto's staat en u zelf heeft aangegeven dat uw accountnaam O.K.D. was (NPOVVIB, p. 17) – blijkt dat u nog contact heeft met verschillende mensen in Nigeria, waaronder een profiel dat dezelfde naam heeft als uw moeder P.I. (zie administratief dossier). Nochtans beweerde u dat uw moeder reeds overleed in 2011 (NPOVVIB2, p. 8). Het mag dan ook duidelijk zijn dat uw verklaring voor uw totaal gebrek aan kennis over de actuele status van uw problemen niet weet te overtuigen, integendeel. Er mag verder aangestipt worden dat u de Belgische asielautoriteiten bewust heeft pogen te misleiden wat betreft uw netwerk in Nigeria, om vervolgens uw gebrek aan netwerk aan te voeren als reden voor uw onwetendheid betreffende essentiële elementen in uw asielrelaas.

3. Uw verklaringen betreffende uw vader zijn overlijden, de omstandigheden van zijn overlijden en de gebeurtenissen die hierop volgden zijn manifest tegenstrijdig en bijgevolg ongeloofwaardig. Gezien de oorsprong van uw problemen met J.B. zich daar situeert, wordt er ook geen geloof gehecht aan de vervolging die u vreest vanwege J.B..

3.1. U legde tegenstrijdige verklaringen af bij de verschillende Belgische asielautoriteiten over het tijdstip van uw vader zijn overlijden. U verklaarde in de verklaring DVZ in het kader van uw eerste VIB dat uw vader in 2010 op natuurlijke wijze overleed na een ziekte (verklaring DVZ, VIB1, vraag 13). In uw verklaring volgend

verzoek in het kader van uw eerste VVIB verklaarde u echter dat u in 2003 naar het huis van uw vader ging en ruzie maakte met hem. Tijdens deze ruzie duwde u uw vader, waardoor deze met zijn hoofd op de grond viel en twee weken later overleed (verklaring volgend verzoek, VVIB, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van uw tweede VVIB, stelde u initieel dat uw vader overleed in 2009 door stress (Notities persoonlijke onderhoud, hierna NPOVVIB2, p. 7). Niet veel later verduidelijkte u dat uw vader eigenlijk overleed toen u hem sloeg en hij op de grond viel, waarna hij overleed (NPOVVIB, p. 8). Wanneer u later werd gevraagd wanneer dit incident was waarbij u uw vader sloeg en hij viel, antwoordde u dat dit in 2007-2008 was (NPOVVIB2, p. 8). In deze context werd u dan ook nogmaals gevraagd wanneer uw vader overleed, waarop u nu antwoordde dat hij in 2007 overleed (NPOVVIB2, p. 11). Toen de dossierbehandelaar u wees op het feit dat u eerder had beweerd dat uw vader in 2009 overleed, wijzigde u het tijdstip van uw vader zijn overlijden opnieuw naar 2009 (NPOVVIB2, p. 11). Afhankelijk van uw verklaringen overleed uw vader dus in 2003, 2007, 2009 of 2010. Later tijdens het onderhoud wees de dossierbehandelaar u op de verschillende data die u had opgegeven over uw vader zijn overlijden, waarop u stelde dat uw herinnering heel slecht was (NPOVVIB2, p. 17). Toen de dossierbehandelaar benadrukte dat het verschil tussen 2003 en 2009/10 wel aanzienlijk was, volhardde u echter dat u de waarheid vertelde en dat u zich soms dingen kon herinneren en soms niet (NPOVVIB, pp. 17-18). De loutere bewering dat u zich soms dingen kon herinneren en soms niet – problemen die u op geen enkele manier staft met bewijsstukken of attesten en die u ook nooit eerder aanhaalde (zie VIB1 en VVIB1) – kan geen afdoende verklaring zijn voor de vastgestelde incoherenties in uw verklaringen betreffende het tijdstip van overlijden van uw vader. Gezien het overlijden van uw vader de directe aanleiding was van uw problemen in Nigeria – uw gevangenisstraf alsook de vervolging door uw oom John Bu en de familie van uw vader volgden rechtstreeks uit het overlijden van uw vader –, kan er nochtans verwacht worden dat u coherente verklaringen zou afleggen over wanneer dit gebeurde.

3.2. U legde geheel tegenstrijdige verklaringen af bij de verschillende Belgische asielautoriteiten over de omstandigheden van uw vader zijn overlijden. U verklaarde in uw verklaring DVZ in het kader van uw eerste VIB dat uw vader op natuurlijke wijze overleed na ziekte. Wel verklaarde u dat u beschuldigd werd van de dood van uw vader en dat uw vader lid was van een sekte genaamd de Ogboni (verklaring DVZ, VIB1, vraag 13 en vraag 37). In uw verklaring volgend verzoek in het kader van uw VVIB1 verklaarde u dat u – nadat uw vader uw moeder had geslagen – naar het huis van uw vader ging, ruzie maakte met hem en hem duwde waardoor hij op de grond viel. Hij werd vervolgens naar het ziekenhuis gebracht en overleed twee weken later in het ziekenhuis.

U werd vervolgens – in 2003 – een jaar vastgehouden in de gevangenis van Oko op verdenking van de moord op uw vader, maar werd uiteindelijk vrijgesproken (verklaring volgend verzoek, VVIB1, vraag 5). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS beweerde u initieel dat uw vader overleed door stress – in 2009 (NPOVVIB2, p. 7). Vervolgens verduidelijkte u dat u op een dag thuiskwam en dat u zag hoe uw vader uw moeder aan het slaan was, hierop sloeg u uw vader waarna hij op de grond viel (NPOVVIB2, p. 8). Hij overleed nog voor hij het ziekenhuis bereikte (NPOVVIB2, p. 10). Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat u drie verschillende versies gaf over de omstandigheden van uw vader zijn overlijden: 1) op natuurlijke wijze; 2) u was hem actief gaan opzoeken in zijn huis nadat hij uw moeder sloeg, u duwde hem en twee weken later overleed hij in het ziekenhuis; 3) u zag hem uw moeder slaan, sloeg hem, waarna hij viel en onmiddellijk overleed voor de ziekenwagen er was. Gezien de impact van het overlijden van uw vader op uw leven, alsook de – afhankelijk van uw verklaringen – actieve rol die u hierin speelde kan er nochtans verwacht worden dat u hierover coherente verklaringen zou afleggen.

3.3. U legde compleet verschillende verklaringen af bij de verschillende asielautoriteiten over de gebeurtenissen na het overlijden van uw vader. U verklaarde in uw verklaring DVZ in het kader van uw eerste VIB dat u in 2014 uit Nigeria vertrok, vanuit Kano State, nadat u was beschuldigd van de moord op uw vader en omdat u hem moest opvolgen in de Ogboni-cult (verklaring DVZ, VIB1, vraag 37). In uw verklaring volgend verzoek in het kader van uw VVIB1 verklaarde u echter dat u in 2003 werd gearresteerd na de dood van uw vader en dan een jaar vastzat in de Oko gevangenis. Na uw vrijlating ging u naar Ikoka dorp, waar u werd lastiggevallend door de familie van uw vader. Ze wilden dat u uw vader zijn plaats zou innemen binnen de Ogboni-cult. U weigerde waarna u in 2005 naar Ogun State vluchtte om uw familie af te schudden. Iemand van de familie vond u in 2007 en zei u dat u terug naar huis moest komen. U weigerde en vluchtte naar Ghana. Ook daar wist de familie u opnieuw te vinden waardoor de vrouw in Ghana waarbij u verbleef u wegstuurde.

U keerde terug naar Nigeria in 2009 waar u in Sakponba verbleef tot u in 2010 naar Libië reisde (verklaring volgend verzoek, VVIB1, vraag 5). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS in het kader van uw huidige VVIB2, stelde u dan weer – afhankelijk van uw verklaringen – dat u in 2007-2008 of 2010-2011 in Oko gevangenis zat (NPOVVIB2, p. 11) en dat u na uw vrijpraak steeds werd lastig gevallen door J.B. en andere familieleden van uw vader, die wilden dat u de plaats van uw vader in de Ogboni-cult zou innemen (NPOVVIB2, p. 8). Uiteindelijk zou deze J.B. klacht ingediend hebben bij de politie en u beschuldigd hebben van het feit dat u een bende overvallers – onder leiding van een kennis van u, B. [...] – op hem had afgestuurd (NPOVVIB2, pp. 9, 14). U zou vervolgens naar Ghana zijn gevlucht in 2012 (NPOVVIB2, p. 9). Na zes maanden keerde u terug naar Nigeria – naar Ogun State. Vervolgens vertrok u in mei 2013 via Niger naar Libië (NPOVVIB, pp. 9-10). Het mag duidelijk zijn dat u geheel verschillende verklaringen aflegde over

de beweerde nasleep van uw vader zijn beweerd overlijden. Nochtans vormen deze gebeurtenissen de kern van uw relaas – gezien u Nigeria verliet omwille van de gebeurtenissen die volgden op het overlijden van uw vader. Waar u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS in het kader van uw VVIB2 stelde dat u niet sprak over de overval omdat men u zei dat u niet moest zeggen wat u had misdaan omdat u anders zou opgepakt worden (NPOVVIB2, p. 18), wordt er op gewezen dat deze verklaring geen steek houdt gezien u in uw VVIB1 ook al sprak over uw beweerde verantwoordelijkheid bij de dood van uw vader. Er kan niet ingezien worden waarom u wel zou spreken over uw beweerdelijke rol in de dood van uw vader, maar niet over een overval waar u niets vanaf wist “omdat u niet wou zeggen wat u had misdaan”.

Uit bovenstaande blijkt dan ook duidelijk dat u uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk heeft weten te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO**

Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country**

Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u reeds een VIB indiende in Italië en dat uw verzoek ook daar werd afgewezen.

Wat betreft de documenten die u voorlegde – uw arbeidscontract in België en de aanbevelingsbrief van uw werkgever –, wordt er op gewezen dat deze betrekking hebben op uw arbeidssituatie in België en als dusdanig geen invloed hebben op de beoordeling van uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 24 januari 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en nota

2.1. In het enig middel voert verzoeker de navolgende schendingen aan:

“- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de Status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (“vluchtelingenconventie”)

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 51/10 Vreemdelingenwet

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“4. Verzoeker benadrukt dat hij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Hij verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd doorheen zijn verzoek tot internationale bescherming en in het bijzonder tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker.

Verzoeker diende Nigeria vervolgens te verlaten in mei 2013. Hij keerde sindsdien niet meer terug naar Nigeria. Sinds zijn vertrek uit Nigeria is verzoeker op de dool en ontwikkelde hij een overlevingsstrategie waarbij hij vooral denkt op korte termijn. Verzoeker kende weinig stabiliteit. De stress en gebeurtenissen die hij meemaakte na zijn (gedwongen) vertrek uit Nigeria beïnvloeden in belangrijke mate de herinneringen die hij nog heeft aan de gebeurtenissen voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud toegelicht waarom zij niet kan terugkeren naar Nigeria, andermaal binnen de mogelijkheden en kennis die hij heeft (zijn persoonlijke situatie) van onder meer de Ogboni of de vervolging door de broer van zijn vader (J.B.).

Verzoeker meent dat op basis van deze verklaringen, evenals de elementen die gekend zijn in het administratief dossier en hetgeen blijkt uit de objectieve landeninformatie, dat voldoende blijkt dat hij in de onmogelijkheid is om terug te keren naar Nigeria.

5. In de bestreden beslissing stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onder meer dat de verklaringen van verzoeker tegenstrijdig zouden zijn omwille van de verschillen in de verklaringen die hij heeft afgelegd over onder meer het tijdstip van het overlijden van zijn vader, over de omstandigheden van het overlijden van zijn vader en de gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld na zijn overlijden.

Verzoeker benadrukt dat er niet zomaar kan worden gesproken over tegenstrijdigheden. Het staat namelijk vast dat de gebeurtenissen waarover verzoeker werd ondervraagd reeds lang geleden hebben plaatsgevonden toen verzoeker nog in Nigeria verbleef.

Verzoeker verliet Nigeria reeds in mei 2013. Voor verzoeker is dit (bijzonder) lang geleden, temeer omdat hij sindsdien genoodzaakt is om van dag tot dag te leven. Hij verloor hierdoor het zicht over zijn verleden. Verzoeker gaf tijdens het persoonlijk onderhoud ook herhaaldelijk aan dat hij niet meer in staat is om zich sommige zaken te herinneren.

Verzoeker heeft op zijn sociale media nog wel “vriendschappen” met personen die verblijven in Nigeria, maar dit betekent niet dat hij nog werkelijk contact met hen heeft of dat hij op deze manier zou kunnen nagaan wat er gebeurd is sinds hij vertrokken is uit Nigeria. De “vriendschappen” op sociale media zijn enkel oppervlakkig. Dit stelt verzoeker niet in staat om over dermate gevoelige onderwerpen informatie te delen of op te vragen.

Door de verstreken tijdsperiode, is het bovendien niet onaannemelijk dat er zich verschillen kunnen voordoen in de herinneringen die verzoeker heeft over zijn periode toen hij in Nigeria verbleef. De herinneringen van verzoeker zijn immers onderhevig aan vervaging, waardoor er verschillen kunnen ontstaan.

Dit geldt in casu des te meer omdat er ook een ruime tijdsperiode zit tussen het moment waarom verzoeker een onderhoud had bij de Dienst Vreemdelingenzaken over gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden en het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Het is daarom aannemelijk dat er opnieuw verschillen kunnen optreden door de verstreken tijdsperiode.

Daarnaast benadrukt verzoeker dat hij over de essentiële zaken, met name de precieze redenen waarom hij een vrees heeft bij een terugkeer naar Nigeria, weldegelijk de belangrijkste zaken heeft toegelicht tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoeker verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Verzoeker heeft ook toelichting gegeven bij de vermeende tegenstrijdigheden, toen hij hiermee werd geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud.

Het oordeel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan hierom niet worden bijgetreden.

6. De verzoekende partij wijst er verder op dat het verslag van het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd hij niet bijgestaan door een vertrouwenspersoon of een raadsman. De leiding van het onderhoud lag volledig in handen bij de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, zonder enige controle. Verzoeker was volledig op zichzelf aangewezen. Verzoeker spreekt de taal niet en was volledig afhankelijk van de persoon van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tijdens het onderhoud werden aan de verzoekende partij vragen gesteld. Verzoeker gaf vervolgens een antwoord op de vragen die hem werden gesteld, opnieuw naar best vermogen. Op alle vragen moest kort worden geantwoord. Het werd aan verzoeker duidelijk gemaakt dat hij nadien meer kon vertellen tijdens het onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit onderhoud zou het belangrijkste zijn. Dit volgde verzoeker. Hij gaf zijn medewerking, maar beperkte zich tot de (meeste) hoofdlijnen.

Verzoeker heeft gedaan wat hem gevraagd werd. Hij is vervolgens volledig afhankelijk van hetgeen door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld en wat deze persoon vervolgens (snel) noteerde in een verslag.

Een controle op de manier waarop dit gesprek is verlopen is (nagenoeg) onbestaande.

Het enige wat kan worden vastgesteld is dat de handtekening van verzoeker is aangebracht op de handgeschreven "vragenlijst" van de Dienst Vreemdelingenzaken, waaruit kan worden bepleit dat het akkoord van hen met de inhoud hiervan wordt bevestigd.

De bewijswaarde van deze handtekening is echter bijzonder relatief, aangezien hij geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is. Er kan evenmin worden nagegaan of de vragenlijst aan hem werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan hem om een handtekening te plaatsen. Van verzoeker wordt daarentegen verwacht dat hij (gewillig) zijn medewerking verleent, waardoor hij zijn handtekening plaatst als hem dat gevraagd werd. Dit geldt des te meer omdat verzoeker overtuigd was dat zijn bewoordingen correct werden genoteerd.

De bewijswaarde van het verslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken is dan ook (bijzonder) relatief, gelet op bovenvermelde omstandigheden.

De Commissaris-generaal houdt geen rekening met de omstandigheden waarbinnen een dergelijk verslag tot stand komt (zoals hierboven uiteengezet).

De vermeende verschillen tussen het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn daarom niet van die aard om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas.

7. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus hem ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Daarnaast wijst verzoeker op zijn uiterst precare situatie aan bij een terugkeer naar Nigeria. Verzoeker benadrukte zijn langdurig verblijf in België en de langdurige periode dat hij afwezig is gebleven uit Nigeria, waardoor hij zich een levenswijze heeft eigen gemaakt die haaks staat op de situatie in Nigeria. Verzoeker verliet Nigeria in mei 2013. Sindsdien keerde hij niet meer terug. Verzoeker is bovendien onvermogen. Hij heeft geen huisvesting of enig (reëel) actueel sociaal of familiaal netwerk in Nigeria.

De verzoekende partij vreest hierdoor bij een gedwongen terugkeer naar een voor hem vreemd land (Nigeria) in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid

om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze elementen werden door verweerder niet beoordeeld in de bestreden beslissing.

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C465/07, pt. 32).

Voormeld artikel stemt in wezen overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) hierover (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28). Het EHRM hanteert een aantal algemene principes over de toepassing van artikel 3 van het EVRM in asielzaken (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, *J.K. e.a. v. Zweden*, §§ 79-81). Zo stelt het Hof dat de gevreesde feiten ernstig en zwaarwichtig moeten zijn. Er moet een minimumniveau van ernst worden bereikt om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen. De beoordeling hiervan is relatief en hangt af van de omstandigheden van de zaak (EHRM 23 maart 2016, nr. 43611/11, *F.G. e.a. v. Zweden*, §§ 111-112).

[...].”

2.2. Ter zitting legt verzoeker middels een aanvullende nota een bundel landeninformatie neer.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel bepaalt:

“De minister of zijn gemachtigde neemt het verzoek om internationale bescherming dat ingediend werd bij de in artikel 50, § 3, tweede lid, bedoelde overheden in ontvangst en neemt een verklaring af van de

vreemdeling met betrekking tot diens identiteit, herkomst en reisweg, en diens antwoorden op een vragenlijst met betrekking tot de redenen die hem ertoe aanzetten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is worden verduidelijkt. Deze verklaring en vragenlijst moeten worden ondertekend door de vreemdeling. Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring of op de vragenlijst evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om dit te ondertekenen. Deze verklaring en vragenlijst worden onmiddellijk overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tegelijkertijd stelt de minister of zijn gemachtigde vast of de vreemdeling legaal in het Rijk verblijft of niet."

In de mate dat verzoeker verwijst naar de "vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken" stelt de Raad vast dat er zich in het administratief dossier de volgende documenten bevinden: (i) een document met de benaming 'Verklaring DVZ' dat gedateerd is op 12 april 2022 (ii) een 'verklaring volgend verzoek' dat gedateerd is op 21 juni 2023, (iii) een 'verklaring volgend verzoek' dat gedateerd is op 27 mei 2024.

Al deze documenten werden ondertekend door verzoeker. Tevens blijkt uit de betreffende laatste pagina's dat deze documenten werden voorgelezen in het Edo. Deze laatste pagina's bevatten onder meer de volgende meldingen: "*Het verslag werd mij voorgelezen in het Edo*", "*Ik aanvaard het gehoorverslag*" en de handtekeningen van verzoeker, de tolk en de ambtenaar die de verklaringen afnam. Uit deze meldingen op het document blijkt aldus dat aan verzoeker het volledige verslag werd voorgelezen en hij zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Verzoeker kan derhalve geenszins worden gevolgd waar hij aanvoert dat hij niet akkoord ging met (een gedeelte van) het verslag aangezien hij zich uitdrukkelijk akkoord verklaarde met het volledige voorgelezen gehoorverslag.

Wat betreft het gegeven dat verzoeker zijn verklaringen bij de DVZ zonder bijstand van een advocaat heeft afgelegd, dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoont hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Hoe dan ook toont verzoeker niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien hij de respectievelijke verslagen, nadat ze werden voorgelezen, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

In het verzoekschrift wordt geargumenteed dat de bewijswaarde van zijn handtekening op "*de handgeschreven 'vragenlijst' van de Dienst Vreemdelingenzaken*" bijzonder relatief is, aangezien verzoeker geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is en evenmin kan worden nagegaan of de vragenlijst aan verzoeker werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan verzoeker om een handtekening te plaatsen. Hieromtrent kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zich beperkt tot hypothetische stellingen en louter beweringen, die niet ondersteund worden door het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt immers duidelijk dat al zijn verklaringen werden voorgelezen in het Edo, dat hij deze verklaringen vervolgens ondertekende en hiermee de juistheid van zijn verklaringen bevestigde.

4.2. De vastgestelde verschillen tussen verzoekers verklaringen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, zijn verklaringen in het kader van zijn eerste volgend verzoek, zijn verklaringen bij het tweede volgend verzoek én bij het gehoor bij verweerder in het kader van zijn voorliggend tweede verzoek om internationale bescherming, blijven wel degelijk overeen. Dit draagt bij aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

5. Verzoeker voert aan een vrees te hebben voor de Ogoni en J.B., de broer van zijn vader.

Na kennisname van de elementen in het dossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker naar voor geschoven asielrelaas.

Dienvolgens blijkt:

- verzoekers vrees voor vervolging is hypothetisch omdat hij niet weet of J. B. nog leeft en hij evenmin enig idee heeft wat de actuele status is van de klacht die hij tegen verzoeker indiende (NPOVVIB2, p. 13);
- uit verzoekers Facebookprofielen blijkt dat hij nog in contact staat heeft met verschillende mensen in Nigeria, hetgeen des te meer klemmt wegens een profiel met dezelfde naam als zijn moeder P.I. hoewel verzoeker stelt dat zijn moeder overleed in 2011 (NPOVVIB2, p. 8) zodat hij zich zeker in de mogelijkheid bevindt zich in te lichten over de aanhangige klacht;

- verzoekers verklaringen over het overlijden van zijn vader zijn manifest tegenstrijdig en bijgevolg ongeloofwaardig omdat hij

(i) tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de verschillende Belgische asielautoriteiten over het tijdstip van het overlijden van zijn vader (2003, 2007, 2009, 2010),

(ii) tegenstrijdige verklaringen aflegde inzake de omstandigheden van het overlijden, met name overleed zijn vader op natuurlijke wijze wegens ziekte of was verzoeker hem actief gaan opzoeken in zijn huis nadat hij verzoekers moeder sloeg waarop verzoeker hem duwde waarna hij twee weken later overleed in het ziekenhuis of verzoeker zag dat zijn vader op zijn moeder sloeg waarna verzoeker zijn vader sloeg, deze neerviel en onmiddellijk overleed voor de ziekenwagen er was.

Aangezien het overlijden van verzoekers vader de directe aanleiding was van zijn vermeende problemen in Nigeria (gevangenisstraf / de vervolging door zijn oom J.B. en de familie van zijn vader) is het niet aannemelijk dat verzoeker hieromtrent incoherente verklaringen aflegt.

- verzoeker legde compleet verschillende verklaringen af bij de verschillende asielautoriteiten over de gebeurtenissen na het overlijden van uw vader:

(i) in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming stelde verzoeker dat hij in 2014 uit Nigeria vertrok, vanuit Kano State, nadat hij was beschuldigd van de moord op zijn vader en omdat hij hem moest opvolgen in de Ogboni-cult (verklaring DVZ, VIB1, vraag 37),

(ii) in verklaring van het eerste volgend verzoek verklaarde verzoeker dat hij in 2003 werd gearresteerd na de dood van zijn vader, dan een jaar vastzat in de Oko gevangenis, na zijn vrijlating naar Ikoka dorp ging waar hij werd lastiggevalen door de familie van zijn vader,

(iii) tijdens het persoonlijke onderhoud bij verweerder in het kader van het voorliggende tweede volgend verzoek verklaarde verzoeker dat hij in 2007-2008 of 2010-2011 in Oko gevangenis zat en na zijn vrijpraak steeds werd lastig gevallen door J.B. en andere familieleden van zijn vader, die wilden dat verzoeker de plaats van zijn vader in de Ogboni-cult zou innemen, waarna J.B. klacht ingediend zou hebben bij de politie en verzoeker beschuldigd werd van het feit dat hij een bende overvallers (onder leiding van B. [...], een kennis van verzoeker) op hem had afgestuurd.

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat dat er geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden vluchtrelaas.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in de voorgehouden gebeurtenissen en reeds aangebrachte elementen, het louter stellen dat de feiten lang geleden gebeurden, dat er een tijdsverschil is tussen zijn verklaringen bij de DVZ en verweerder, dat hij op de dool is en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder. Dit vormt bezwaarlijk een dienstig verweer, waarmee verzoeker er geenszins in slaagt de voormelde terecht en pertinente motieven te weerleggen of ontkrachten, laat staan een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk weet te maken.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat in casu geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Waar verzoeker wijst op zijn gebrek aan huisvesting, zijn onvermogen en het feit dat hij bij terugkeer naar Nigeria zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede, blijft hij bij loutere beweringen die niet worden ondersteund door enig concreet gegeven. Verzoeker toont geenszins concreet aan dat hij bij terugkeer naar Nigeria zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Zijn verblijf in Europa kan evenmin aangenomen worden als reden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van

voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. De onvertaalde bundel landeninformatie die ter zitting wordt neergelegd bevat geen elementen waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken; verzoeker omschrijft evenmin concreet op basis van welke informatie gekoppeld aan zijn profiel kan blijken *“dat het geweld in NIGERIA wel degelijk belangrijk is en de drempel overschrijdt vanaf waar internationale bescherming noodzakelijk is”*.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS